

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου
Άρθρο	Στόχος
1	Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι το προτεινόμενο νομοσχέδιο εκδίδεται στο πλαίσιο ενσωμάτωσης στην εθνική έννομη τάξη της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 και προσδιορίζεται ο σκοπός της λήψης μέτρων από τον νομοθέτη, ήτοι η πρόληψη και μείωση του αντίκτυπου ορισμένων πλαστικών προϊόντων στο περιβάλλον, ιδίως στο υδάτινο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, καθώς και η μετάβαση στην κυκλική οικονομία με καινοτόμα και βιώσιμα επιχειρηματικά μοντέλα, προϊόντα και υλικά, στο πλαίσιο της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.
2	Στο άρθρο 2 προσδιορίζονται το πεδίο εφαρμογής, καθώς και η σχέση ειδικότητας των προτεινόμενων διατάξεων με τους ν. 2939/2001 (Α' 179) και 4042/2012 (Α' 24).
3	Στο προτεινόμενο άρθρο 3 περιλαμβάνονται οι ορισμοί της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, καθώς και επιπλέον αμιγώς εθνικοί ορισμοί, για λόγους σαφήνειας της διατύπωσης των προτεινόμενων ρυθμίσεων και διευκόλυνσης του εφαρμοστή του νόμου.
4	<p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την επίτευξη του στόχου της παρ. 1 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, ήτοι της φιλόδοξης, σταθερής, μετρήσιμης και ποσοτικής μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α' του παραρτήματος Ι από το έτος 2026 σε σύγκριση με το έτος 2022. Η μεθοδολογία για τον υπολογισμό και την επαλήθευση της φιλόδοξης και σταθερής μείωσης της κατανάλωσης των ανωτέρω πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης, καθορίζεται με εκτελεστική πράξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.</p> <p>Ειδικότερα, με την παρ. 2 ως πρώτο εθνικό μέτρο για την επίτευξη του στόχου της παρ. 1, τίθενται περαιτέρω ποσοτικοί στόχοι μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι. Για τον υπολογισμό και την επαλήθευση των εν λόγω στόχων, όπως και για τον βασικό στόχο, ακολουθείται η μεθοδολογία που θεσπίζεται με εκτελεστική πράξη της</p>

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.

Με την παρ. 3 ρυθμίζεται η επιβολή εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος για όλα τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται ως συσκευασία των τροφίμων και των ποτών κατά την πώλησή τους από επιχειρήσεις μαζικής εστίασης και επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου που πωλούν τρόφιμα και ποτά, για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης αυτών, σύμφωνα με την παρ. 1. Το ποσό της εισφοράς ορίζεται στα τέσσερα (4) λεπτά του ευρώ, πλέον Φ.Π.Α. Η υποχρέωση καταβολής της εισφοράς εκκινεί από την 1η Ιανουαρίου του 2022 και επιβάλλεται στους καταναλωτές ανά τεμάχιο προϊόντος. Τα πλαστικά καλύμματα και τα καπάκια λογίζονται ως διακριτά προϊόντα ακόμη και αν διατίθενται ενιαίως. Με τις περ. γ' και δ' καθορίζονται οι υποχρεώσεις των επιχειρήσεων μαζικής εστίασης και λιανικού εμπορίου και των παραγωγών των εν λόγω προϊόντων σχετικά με τη σήμανση που πρέπει να φέρουν τα προϊόντα που υπόκεινται στην εισφορά. Ο καθορισμός των προδιαγραφών της σήμανσης λαμβάνει χώρα με την απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 19. Περαιτέρω στην περ. ε' ορίζεται ο σκοπός της διάθεσης των εσόδων από την εισφορά, ήτοι η χρηματοδότηση δράσεων προστασίας του περιβάλλοντος που εξειδικεύονται με την απόφαση της περ. α' της παρ. 3 του άρθρου 19. Από τις ανωτέρω δράσεις εξαιρούνται ρητά αυτές που αφορούν στις δράσεις καθαρισμού από τα απορρίμματα των προϊόντων των άρθρων 8, 9 και 10, το πλήρες κόστος των οποίων αναλαμβάνουν οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις ανωτέρω ρυθμίσεις. Επιπλέον, στην περ. στ' ορίζεται ότι για την απόδοση της εισφοράς υποβάλλεται δήλωση απόδοσης εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος από τις υπόχρεες επιχειρήσεις στις αρμόδιες φορολογικές αρχές κάθε τρίμηνο, έως την τελευταία ημέρα του μήνα που ακολουθεί την περίοδο στην οποία αφορά. Σε περίπτωση μη απόδοσης της εισφοράς, η παράβαση βεβαιώνεται, στη Δ.Ο.Υ. κατοικίας του υπόχρεου, από τη Φορολογική Διοίκηση και εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ, ν.δ. 356/1974, Α'90)). Ακολούθως, με την παρ. 4 θεσπίζεται υποχρέωση για τις επιχειρήσεις μαζικής εστίασης, εξαιρουμένων των επιχειρήσεων παρασκευής ή και προσφοράς τροφίμων και ποτών σε κινητούς ή προσωρινούς χώρους, να διαθέτουν

στα σημεία πώλησης προς τον καταναλωτή ανά πάσα στιγμή κατ' ελάχιστον τριάντα (30) τεμάχια για κάθε είδος επαναχρησιμοποιήσιμων εναλλακτικών προϊόντων των πλαστικών μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι. Περαιτέρω στην ίδια παράγραφο, προβλέπεται υποχρέωση των ως άνω επιχειρήσεων, αφενός να προωθούν τα επαναχρησιμοποιήσιμα προϊόντα των πλαστικών μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι με σχετική αναγραφή της διάθεσης αυτών στα καταστήματά τους και της ωφελιμότητας της χρήσης τους για το περιβάλλον και αφετέρου να ενημερώνουν τον καταναλωτή για τη διαθεσιμότητα επαναχρησιμοποιήσιμων λύσεων, κατά τη διανομή των προϊόντων.

Με τις ρυθμίσεις της παρ. 5 θεσπίζονται υποχρεώσεις για τις επιχειρήσεις λιανικού εμπορίου και μαζικής εστίασης κατά την πώληση μη συσκευασμένων τροφίμων και ποτών να εξυπηρετούν τον καταναλωτή σε δικό του επαναχρησιμοποιήσιμο σκεύος εφόσον το ζητήσει, υπό την προϋπόθεση το σκεύος να μην είναι προδήλως ακάθαρμο ή ακατάλληλο κατά την κοινή πείρα προς τη συγκεκριμένη χρήση, να διαθέτουν σε χαμηλότερη τιμή τα μη συσκευασμένα τρόφιμα και ποτά, όταν πωλούνται σε επαναχρησιμοποιήσιμο προϊόν του καταναλωτή, και να ενημερώνουν τον καταναλωτή για την τιμή πώλησης των τροφίμων και ποτών που διατίθενται σε επαναχρησιμοποιούμενο προϊόν του καταναλωτή. Ανάλογες υποχρεώσεις προβλέπονται και για τις επιχειρήσεις ή τους μεμονωμένους ιδιώτες που εκμεταλλεύονται αυτόματους πωλητές τροφίμων ή ροφημάτων κάθε κατηγορίας.

Επιπλέον, με τις ρυθμίσεις της παρ. 6 θεσπίζεται απαγόρευση χρήσης των προϊόντων μίας χρήσης του μέρους Α' του παραρτήματος Ι για τις επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) με απευθείας διάθεση τροφίμων και ποτών στον καταναλωτή, οι οποίες οφείλουν να συμμορφώνονται παράλληλα με τις απαιτήσεις της κείμενης υγειονομικής νομοθεσίας. Σε αντικατάσταση των ανωτέρω προϊόντων οι ως άνω επιχειρήσεις δύνανται να χρησιμοποιούν εναλλακτικά προϊόντα.

Σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, με τις διατάξεις των παρ. 7, 8 και 9 θεσπίζεται πλαίσιο παρακολούθησης της μείωσης της κατανάλωσης των προϊόντων του μέρους Α' του παραρτήματος Ι σε εθνικό επίπεδο και υποβολής σχετικών

	<p>εκθέσεων και στοιχείων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, καθώς και ένταξης των μέτρων για τη μείωση της κατανάλωσης στα σχέδια ή προγράμματα που αναφέρονται στο άρθρο 15. Ειδικότερα, τα εν λόγω προϊόντα παρακολουθούνται από τους φορείς των Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΕΔ) σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 3 του άρθρου 8, καθώς και από τον Ε.Ο.ΑΝ.</p> <p>Τέλος, με την παρ. 10, για τον σκοπό της μείωσης της κατανάλωσης των πλαστικών προϊόντων μιας χρήσης του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι, από την 1η Ιουλίου 2021, θεσπίζεται υποχρέωση στους Δήμους οι οποίοι διαθέτουν δίκτυο πόσιμου νερού, να διαθέτουν κοινόχρηστες βρύσες προς δωρεάν παροχή πόσιμου νερού σε αθλητικές εγκαταστάσεις και παιδικές χαρές της αρμοδιότητάς τους, παρέχοντας παράλληλα κατάλληλη σήμανση στο κοινό για την ενθάρρυνση της χρήσης επαναχρησιμοποιούμενων δοχείων νερού.</p>
5	<p>Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 5, σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, καθιερώνεται από τις 3 Ιουλίου 2021 καθολική απαγόρευση διάθεσης στην ελληνική αγορά των πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Β' του παραρτήματος Ι, καθώς και των προϊόντων που κατασκευάζονται από οξοδιασπώμενη πλαστική ύλη. Αναφορικά με τα προϊόντα που ήδη είναι διαθέσιμα στην αγορά κατά την έναρξη ισχύος της απαγόρευσης, τίθεται προθεσμία δέκα μηνών από τον χρόνο της απαγόρευσης, ήτοι από τις 3 Ιουλίου 2021, για την εξάντληση των αποθεμάτων. Περαιτέρω, με την παρ. 2, από την 1η Φεβρουαρίου 2021, θεσπίζεται απαγόρευση στους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης να προμηθεύονται με οιονδήποτε τρόπο τα ανωτέρω προϊόντα μίας χρήσης και αντίστοιχη υποχρέωση να περιλαμβάνουν στα εν γένει έγγραφα συμβάσεων μίσθωσης ή εκμετάλλευσης ή παροχής υπηρεσιών λειτουργίας κυλικείων, όρο περί απαγόρευσης της προμήθειας, της χρήσης και της διάθεσης των εν λόγω προϊόντων από τον ανάδοχο της σύμβασης. Διευκρινίζεται ότι η παρ. 2 του άρθρου 5 δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της εν λόγω διάταξης διαδικασίες ανάθεσης των ανωτέρω συμβάσεων που διενεργούνται από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης.</p>
6	<p>Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 6, για τον σκοπό της μείωσης της διασποράς πλαστικών καπακιών και</p>

	<p>καλυμμάτων των περιεκτών ποτών στο περιβάλλον, ορίζεται ότι από τις 3 Ιουλίου 2024 τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Γ' του παραρτήματος Ι επιτρέπεται να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον πληρούν συγκεκριμένες απαιτήσεις σχεδιασμού προϊόντος. Περαιτέρω, με την παρ. 2 προβλέπονται στόχοι υποχρεωτικής ελάχιστης περιεκτικότητας ανακυκλωμένης πλαστικής ύλης στις φιάλες ποτών, που εφαρμόζονται τόσο για την ελληνική αγορά συνολικά όσο και για κάθε παραγωγό μεμονωμένα. Παράλληλα, ορίζεται υποχρέωση συμμόρφωσης των παραγωγών των εν λόγω φιαλών, καθώς και των προσώπων που εκτελούν εργασίες ανακύκλωσης με σύστημα διασφάλισης ποιότητας, οι προδιαγραφές του οποίου καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 4 του άρθρου 19, καθώς και υποχρέωση σήμανσης των προϊόντων, οι προδιαγραφές της οποίας καθορίζονται με την απόφαση της παρ. 5 του άρθρου 19.</p>
7	<p>Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 7 καθιερώνεται από τις 3 Ιουλίου 2021 υποχρεωτική σήμανση, ακολουθώντας τις σχετικές προδιαγραφές που θεσπίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης του μέρους Δ' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται στην αγορά, με την οποία ο καταναλωτής θα ενημερώνεται για τη διαχείριση των εν λόγω προϊόντων ως αποβλήτων, την παρουσία πλαστικών υλών σε αυτά και τις επιπτώσεις της απόρριψής τους στο περιβάλλον. Για τα προϊόντα καπνού, η ανωτέρω υποχρέωση ισχύει επιπλέον των ρυθμίσεων περί σήμανσης του ν. 4419/2016. Τέλος, για τους σκοπούς ενημέρωσης των καταναλωτών, με τις ρυθμίσεις της παρ. 3 καθιερώνεται από τις 3 Ιανουαρίου 2022, υποχρεωτική σήμανση για τα προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Α' του παραρτήματος ΙΙ και τα εναλλακτικά προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος Β' του παραρτήματος ΙΙ, σχετικά με τη δυνατότητα κατ' ελάχιστον επαναχρησιμοποίησης, ανακύκλωσης ή λιπασματοποίησης τους (κομποστοποίησης) ή παρέχει άλλη σχετική πληροφόρηση, σύμφωνα με ευρωπαϊκά ή ισοδύναμα πρότυπα.</p>
8	<p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις καλύπτεται η απαίτηση του άρθρου 8 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904 για τη θέσπιση προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, για όλα τα προϊόντα μίας χρήσης που απαριθμούνται στο τμήμα Ι του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι που διατίθενται</p>

	<p>στην αγορά. Το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98 δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο. Παρόλα αυτά ο ν. 2939/2001 αποτελεί το εθνικό θεσμικό πλαίσιο για τη διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού. Ειδικότερα τα άρθρα 4, 4α, 4β, 4γ, 7, 8, 11, 12 και 13 του ν. 2939/2001, καλύπτουν το βασικό πλαίσιο σχεδιασμού, οργάνωσης και λειτουργίας συλλογικών και ατομικών συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης (ΣΕΔ) αποβλήτων συσκευασιών αποτελώντας το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τις συσκευασίες.</p> <p>Το πρόγραμμα αυτό, με τις ρυθμίσεις του άρθρου 8, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, επεκτείνεται ως προς το πεδίο εφαρμογής του, ώστε να συμπεριλάβει προϊόντα που ενώ είναι ίδια στη φύση τους, δεν επιτελούν λειτουργία συσκευασίας (όπως πλαστικά κυπελάκια ποτών, όταν πωλούνται σε κατάσταση λιανικής). Οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του άρθρου 8 που αποτελούν συσκευασίες (όπως κυπελάκια ποτών που προορίζονται για πλήρωση στο σημείο πώλησης) συμμετέχουν ήδη σε Συλλογικό Σύστημα Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΣΣΕΔ) ή λειτουργούν ατομικό ΣΕΔ. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, πρέπει αντίστοιχα και οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 που δεν αποτελούν συσκευασίες να συμμετέχουν σε ένα από τα υφιστάμενα ΣΣΕΔ ή να επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής των Ατομικών Συστημάτων Εναλλακτικής Διαχείρισης (ΑΣΕΔ) ή να οργανώσουν νέο ΣΣΕΔ ή ΑΣΕΔ.</p> <p>Με τις διατάξεις της παρ. 3, στους φορείς ΣΕΔ επιβάλλονται οι υποχρεώσεις που απορρέουν τόσο από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904, όσο και από το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, που ισχύουν επιπλέον των υποχρεώσεων που απορρέουν από το πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του ν. 2939/2001. Επιπλέον, με την παρ. 4 προστίθενται επιπλέον κριτήρια διαμόρφωσης των χρηματικών εισφορών στις περιπτώσεις συλλογικών ΣΕΔ, ενώ με την παρ. 5 θεσπίζεται υποχρέωση συμμόρφωσης των υφιστάμενων ΣΕΔ με τις διατάξεις του παρόντος έως τις 5 Ιανουαρίου 2023.</p>
9	<p>Με τις διατάξεις του άρθρου 9 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα μίας χρήσης του τμήματος ΙΙ του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται στην αγορά. Στο υφιστάμενο πλαίσιο, δεν υφίσταται κάποιο συλλογικό ή ατομικό ΣΕΔ για τα προϊόντα αυτά, ούτε ειδικό πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αυτών, πλην του ισχύοντος πλαισίου για τα αστικά στερεά</p>

	<p>απόβλητα, ενώ οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων λειτουργούν ΣΕΔ μόνο για τη συσκευασία των προϊόντων τους.</p> <p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται να οργανώσουν ΣΣΕΔ και για την οργάνωση και λειτουργία αυτού, εφαρμόζονται κατ' αναλογία με τις συσκευασίες τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.</p> <p>Επίσης με τις παρ. 3 και 4 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών στην περίπτωση συλλογικών συστημάτων.</p>
<p>10</p>	<p>Με τις διατάξεις του άρθρου 10 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα προϊόντα μίας χρήσης του τμήματος ΙΙΙ του μέρους Ε' του παραρτήματος Ι, που διατίθενται στην αγορά.</p> <p>Στο υφιστάμενο πλαίσιο, δεν υφίσταται κάποιο συλλογικό ή ατομικό ΣΕΔ για τα προϊόντα αυτά, ούτε ειδικό πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αυτών, πλην αυτού που ισχύει για τα αστικά στερεά απόβλητα, ενώ οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων λειτουργούν ΣΕΔ μόνο για τη συσκευασία των προϊόντων τους.</p> <p>Με τις προτεινόμενες διατάξεις καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Κατά συνέπεια, και κατ' αναλογία με τις συσκευασίες, για την οργάνωση και λειτουργία των ΣΣΕΔ του παρόντος, εφαρμόζονται τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.</p> <p>Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται είτε να οργανώσουν ΣΣΕΔ είτε να αιτηθούν από υφιστάμενο φορέα ΣΣΕΔ διαφορετικών προϊόντων να αναλάβει την ανωτέρω οργανωτική ευθύνη</p>

	<p>ανεξάρτητα από τη μέθοδο εναλλακτικής διαχείρισης που εφαρμόζει.</p> <p>Επίσης με τις παρ. 3 και 4 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών.</p>
11	<p>Με τις διατάξεις του άρθρου 11 θεσπίζεται πρόγραμμα διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού για τα αλιευτικά εργαλεία που περιέχουν πλαστική ύλη που διατίθενται στην αγορά. Με την παρ. 2 ορίζεται ένα ελάχιστο ποσοστό συλλογής αποβλήτων αλιευτικών εργαλείων που περιέχουν πλαστική ύλη με σκοπό την ανακύκλωση, το οποίο θα ισχύει από το 2025.</p> <p>Στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο δεν υφίσταται υποχρέωση των παραγωγών περί οργάνωσης και λειτουργίας ΣΕΔ για τα εν λόγω προϊόντα. Με την παρ. 3 καθορίζεται η εφαρμογή του θεσμικού πλαισίου του ν. 2939/2001, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι παραγωγοί των εν λόγω προϊόντων φέρουν οικονομική και οργανωτική ευθύνη για τη διαχείριση του σταδίου του κύκλου ζωής των προϊόντων τους που καθίστανται απόβλητα. Ειδικότερα, οι παραγωγοί των προϊόντων της παρ. 1 του παρόντος υποχρεούνται να οργανώσουν ΣΣΕΔ για την οργάνωσή του, ενώ για τη λειτουργία του εφαρμόζονται κατ' αναλογία με τις συσκευασίες τα άρθρα 4α, 4β, 4γ και 7, εξαιρουμένων των παρ. 1 και 3 αυτού, του ν. 2939/2001.</p> <p>Παράλληλα, ισχύει και το πλαίσιο διαχείρισης των αποβλήτων αλιευτικών σκαφών που προβλέπεται στην υπ' αρ. 8111.1/41/09 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής (Β' 412) καθώς και στην Οδηγία (ΕΕ) 2019/883, η οποία δεν έχει ακόμη ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο.</p> <p>Επίσης με τις παρ. 4 και 5 καθορίζονται οι υποχρεώσεις των ΣΣΕΔ όπως απορρέουν από την Οδηγία (ΕΕ) 2019/904 και το άρθρο 8α της Οδηγίας (ΕΚ) 2008/98, καθώς και κριτήρια για τη διαμόρφωση των χρηματικών εισφορών.</p>
12	<p>Με την παρ. 1 καθορίζεται το πλαίσιο του κόστους καθαρισμού των απορριμμάτων των προϊόντων των άρθρων 8, 9 και 10. Ειδικότερα, ορίζεται το αρμόδιο όργανο για την κατάρτιση τριετών προγραμμάτων καθαρισμού και για τον καθορισμό του κόστους καθαρισμού και κάθε άλλου σχετικού θέματος, καθώς και ο τρόπος, η διαδικασία και οι</p>

	<p>προϋποθέσεις συγκέντρωσης, απόδοσης και εκταμίευσης των ποσών που αντιστοιχούν στα κόστη καθαρισμού.</p> <p>Επίσης, με τις παρ. 2 και 3 ρυθμίζονται θέματα για τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους των παραγωγών και των παραγωγών που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα και εξάγουν σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης.</p> <p>Στις παρ. 4 και 5 ορίζεται ο Ε.Ο.ΑΝ. ως αρμόδιος φορέας για να παρακολουθεί το σύνολο των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης παραγωγού του παρόντος και των συστημάτων εναλλακτικής διαχείρισης που δύναται να συσταθούν ως απόρροια των διατάξεων του νομοσχεδίου και να διασφαλίζει τακτικό διάλογο μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών. Τέλος στην παρ. 6 ορίζεται ότι οι φορείς ΣΕΔ δύναται να συνεργάζονται με δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις διαχείρισης αποβλήτων, τοπικές αρχές και περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, με σκοπό την επίτευξη των στόχων των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του παρόντος.</p>
13	<p>Με την παρ. 1 του άρθρου 13 θεσπίζονται ποσοτικοί στόχοι για τη χωριστή συλλογή για ανακύκλωση των αποβλήτων πλαστικών προϊόντων μίας χρήσης που απαριθμούνται στο μέρος ΣΤ' του παραρτήματος Ι.</p> <p>Με τις παρ. 3 και 4 θεσπίζεται υποχρέωση των παραγωγών των προϊόντων του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι περί οργάνωσης ενιαίου συστήματος επιστροφής εγγύησης πανελλαδικής εμβέλειας, αξιοποιώντας την οργανωτική δομή ενός ΣΣΕΔ αποβλήτων συσκευασιών. Το σύστημα αυτό θα λειτουργεί συμπληρωματικά με τα υφιστάμενα συστήματα εναλλακτικής διαχείρισης αποβλήτων συσκευασιών.</p> <p>Επίσης, με τις παρ. 5, 6, 8 και 9 καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις για τη λειτουργία ενός συστήματος επιστροφής εγγύησης.</p> <p>Με την παρ. 7 οι επιχειρήσεις λιανικής πώλησης που διαθέτουν τα προϊόντα του μέρους ΣΤ' του παραρτήματος Ι υποχρεούνται να επιτελούν τη λειτουργία σημείου επιστροφής, ενώ περαιτέρω ορίζεται ότι το σύστημα δύναται να συμπεριλάβει και άλλους χώρους επιστροφής, με τη σχετική απόφαση της παρ. 8 του άρθρου 19.</p>
14	<p>Για την ευαισθητοποίηση των καταναλωτών σχετικά με τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, στην παρ. 1 προβλέπεται η οργάνωση και υλοποίηση ετήσιων προγραμμάτων ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης από τους φορείς ΣΕΔ</p>

	<p>των άρθρων 8, 9, 10 και 11. Τα εν λόγω προγράμματα με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ο.ΑΝ. και η υλοποίηση αυτών παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Ο.ΑΝ. Ακολουθως, στην παρ. 3 προβλέπονται, ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, οι ενέργειες που περιλαμβάνουν τα εν λόγω προγράμματα. Τέλος στην παρ. 4 προβλέπεται η δυνατότητα οργάνωσης και υλοποίησης αντίστοιχου προγράμματος ευαισθητοποίησης από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας από κοινού με τον Ε.Ο.ΑΝ., έως την έναρξη εφαρμογής των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού του νόμου, αλλά και κατόπιν αυτής.</p>
15	<p>Στο άρθρο 15 ορίζεται το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή και τον συντονισμό των μέτρων του παρόντος και την εναρμόνισή τους με τα σχέδια και προγράμματα για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των υδάτων, τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων του ν. 4042/2012, τα σχέδια παραλαβής και διαχείρισης αποβλήτων της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/883, καθώς και την τήρηση της ενωσιακής και εθνικής νομοθεσίας περί τροφίμων.</p>
16	<p>Με τις ρυθμίσεις του άρθρου 16 θεσπίζεται, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του άρθρου 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904, πλαίσιο συλλογής πληροφοριών για ορισμένα πλαστικά προϊόντα μιας χρήσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του νόμου και υποβολής εκθέσεων ετησίως προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας, οι οποίες εκπονούνται σε συνεργασία με τον Ε.Ο.ΑΝ. και κατόπιν διαβούλευσης με τις αρμόδιες υπηρεσίες κάθε συναρμόδιου Υπουργείου.</p>
17	<p>Για τον σκοπό της αποτελεσματικής εφαρμογής του νόμου, στο άρθρο 17 προβλέπεται η εφαρμογή του πλαισίου διενέργειας ελέγχων από τον Ε.Ο.ΑΝ., σύμφωνα με το άρθρο 19Α του ν. 2939/2001 και προσδιορίζεται ρητά το αντικείμενο των ελέγχων. Περαιτέρω, ορίζονται ως αρμόδιες για το έλεγχο της εφαρμογής των μέτρων του παρόντος, ανάλογα με τις αρμοδιότητές τους: α) η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων για την ορθή απόδοση της εισφοράς προστασίας του περιβάλλοντος, β) η αρμόδια ελεγκτική υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων για την εποπτεία της αγοράς για τη διαπίστωση συμμόρφωσης των καταναλωτικών προϊόντων με τις</p>

	διατάξεις του παρόντος, και γ) ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων, για τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία για τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα που εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος ή υποκαθιστούν τα πλαστικά προϊόντα μίας χρήσης ως εναλλακτικά προϊόντα.
18	Στο άρθρο 18 και συγκεκριμένα στις παρ. 1 έως και 9 προβλέπονται αποτρεπτικές και αναλογικές διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις επιμέρους υποχρεώσεων που τίθενται με τις διατάξεις του παρόντος, ανάλογα με το είδος των υπόχρεων επιχειρήσεων. Περαιτέρω, ορίζεται ως αρμόδιο όργανο για την επιβολή των κυρώσεων ο Ε.Ο.ΑΝ., ο τρόπος επιμέτρησης των κυρώσεων, η σχετική διοικητική διαδικασία επιβολής των κυρώσεων, καθώς και η διαδικασία και τα όργανα βεβαίωσης και είσπραξης των οικείων προστίμων.
19	Το άρθρο 19 αφορά στις αναγκαίες εξουσιοδοτικές διατάξεις για την εφαρμογή του νόμου και την ορθή ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/904.
20	Με το άρθρο 20 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.